

ПРАЗНИКЪ ВЪ МАНАСТИРЯ.

Съмна се, развидѣли,
Вредомъ гайди и зурли;
Продавачи, викъ и гамъ
Сгань народъ, вървишъ едвамъ.

Акробати и палячи,
Ей единъ се смѣе, плаче;
Публика да събератъ,
Викатъ, крѣскатъ и реватъ.

Кръшно хоро тукъ извий,
Всѣки скача: „Хопа, дий!“
Моми, момци, редъ по редъ,
Съ хоровода най-напрѣдъ.

А въ гжстака отстрани
Бѣлнали се снѣгъ стѣни:
Черковата съсь старий зидъ,
Всичко въ празниченъ е видъ.

Василъ Ст. Константиновъ.

